

PhDr. David Čeněk

Katedra filmových studií FF UK

Posudek bakalářské práce

Jiří Blažek, *Exploatace Víta Olmera: Bulvární zrcadlo polistopadové společnosti*, 136 str.

Filmy Víta Olmera příliš k analýze nevybízejí, už proto je tato práce záslužným počinem. Na významu jí přidává také fakt, že na základě označení exploatační film se pokouší tuto nepřilíš ambiciózní část české produkce devadesátých zasadit do světového kontextu.

Jelikož lze s velkou pravděpodobností předpokládat, že oponent se bude více věnovat teoretickým východiskům, chtěl bych ve svém posudku vyzdvihnout přínos této bakalářské práce obecně bez ohledu na teoretická selhání. Terminologický zmatek kolem definice exploatační film či exploatační kinematografie je dostatečný, aby vnesl chaos i do filmo-vědných prací zkušených autorů. Jiřímu Blažkovi se dle mého soudu podařilo v prvních kapitolách dosti obratně shrnout stav současného bádání a vysvětlit, co sám pro své téma shledává za přínosné pro předkládanou práci. Následné napojení na pojmy bulvár a senzacechtivost je dostatečně argumentačně podložené a v důsledku přesvědčivé. Například v kapitole Bulvární prezentace konkrétně a jasně popisuje stylové postupy používané touto částí produkce.

Ve 4. kapitole se Blažek věnuje velmi zevrubně filmům Víta Olmera z 90. let a díky důkladné analýze ukazuje jejich bulvárnost, kterou lze snadno vysledovat již od fáze produkční. Následují tematické podkapitoly Sex, Kriminalita a Konzum. Zde se autor pokouší ukázat bulvární tematiku v kontextu sledovaných snímků. Veškerá tvrzení má důkladně podložená, snaží se důsledně kontextualizovat, využívat poznatků z jiných oborů (sociologie, kriminalistika). V podkapitole Konzum se autor trochu vzdaluje od původně vysoko nastavené úrovně, spadá více k výčtu znaků konzumu a jejich glosování, jako by se mu nedostávalo času lépe vše promyslet a rozpracovat. Nicméně pořad je vše zpracováno analyticky, filmy nejsou představeny jako pouhý materiál pro neoformalistickou analýzu, autor vychází z rozsáhlé literatury, přičemž názory jiných autorů nepřejímá nekriticky.

Chtěl bych v analytické části věnované jednotlivým snímkům poukázat na neobvykle důkladné uchopení všech složek od grafického pojetí plakátů, přes střih, kameru, herectví až po návštěvnost.

Dovolím si pouze drobnou poznámku k chybě, která se často objevuje v obecné rovině při charakterizování děl, která na sebe navazují. Playgirls I, II není diptych ale dílogie. Jde pouze o záměnu dvou pojmů.

Práci považuji za velmi zdařilou a přesahující obtížností zpracovávaného tématu rozsah bakalářské práce. Doporučuji k obhajobě s hodnocením výborně.

Praha 9. února 2015

PhDr. David Čeněk